

Andakt – kveldsgudstjeneste, Samiske kirkedager, 9. august 2013

Predikant: Line M. Skum

Prekentekest: Joh 1, 14

Og Ordet ble menneske
og tok bolig iblant oss,
og vi så hans herlighet,
en herlighet som den enbårne Sønn
har fra sin Far,
full av nåde og sannhet.

Det er stort å få oppleve samiske kirkedager her i Mo i Rana sammen med samer fra hele Sápmi og med øvrige deltakere. Denne dagen feires og markeres også sammen med urfolk over hele verden på den internasjonale urfolksdagen. Tema for samiske kirkedager er “Hellig Ord, Hellig jord”. Dagens tekst forteller at Ordet ble menneske. Gud ble kjøtt og blod i vår verden. Gud ble en av oss. Dette budskapet er et gledens budskap, men slik har det ikke alltid blitt formidlet til samene.

Det er spesielt å være samlet i akkurat denne kirken- Mo kirke. Høsten 1723 sto kirken ferdig etter initiativ fra Thomas Von Westen, som omtales som samenes apostel. Han etablerte både kirke og sameskole her på Mo som var et sentralt samisk bosettingsområde. Kirka ble bygd for å kristne samene som bodde her. Westens misjonsvirksomhet fikk nedslag her på Mo og i flere andre samiske områder. Både på godt og vondt. Han ivret for at det Hellige Ord skulle komme til samene i deres egen språkdrakt. Samtidig vet vi at denne misjonsperioden også medførte en demonisering og fordømmelse av samiske tradisjoner. Det nære forholdet til jorden ble heller ikke forstått. På von Westens mange reiser i området, ble blant annet runebommene samlet inn og senere brent.

Johannesteksten forteller at Ordet ble menneske, som fra grunnteksten kan oversettes med at Gud slo opp sitt telt iblant oss. Ja, sin lavvo. Jesus kom inn i vår verden og inn i våre kår- Sápmi inkludert. Møtet med Kristus er og skal være et møte full av nåde og sannhet. Kristus er nåde og sannhet. Et Hellig Ord fra Gud skal kunne frigjøre, gi mot, kraft og glede. Misjonsvirksomheten blant samene må nok for mange ha opplevdes som et møte med en Gud som reiv ned lavvoen og brakk teltstengene dit han kom.

Men Jesus kommer til oss, ikke som en ukjent, men en som kjenner situasjonene våre, gledene, sorgene, sårene og lengslene. Jesus var en som selv ble fordømt. Han kjente på kroppen hva det innebar. Det sendte han til slutt til korset. Jesus seiret over døden og dødskreftene. Fordømmelsen ble ikke siste ord om Jesus. I Kristus reises vi opp, bort fra fordømmelse og ødeleggelse. Vi kan stå oppreist i møte med en Gud som nettopp gjester oss der vi er med sin nådige kjærlighet. Alt forsonte Kristus med seg selv, jorda og alt som fyller den. Han inviterer oss inn i sin store lavvo, hvor vi kan søke ly og hvile, spise og drikke, hente

kraft og mot og få en ny start. Og hvor vi kan få et sant møte både med oss selv og med Gud, fordi Kristus er nåde og sannhet. Med dette som utgangspunkt, kan vi også møte hverandre, ja alt rundt oss, med Guds nådige blikk. Amen.